

Валдес, Емилия - Лудост е

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Искаш ли да спра луната,
да те искам в тъмнината, лудост е.
Бих изпил дори реката,
лист по лист от там в гората, лудост е.

Искаш ли да съм луната,
ти да бъдеш тъмнината, лудост е.
От сълзите ми реката,
от косите ми гората, лудост е.

Страх ме да те питам,
страх ме да те гледам,
ти си моя разказ, лудост е.

[Припев:]
Искам те завинаги, всичко да е винаги,
думи да изричаш, лудо да обичаш, ти и аз завинаги.
Нищо не е винаги, всичко е понякога,
думи да изричаш, лудо да обичаш, ти и аз завинаги.

Можеш ли да спреш Земята,
да преместиш планината, лудост е.
Да изпиеш ти реката,
да говориш с листата, лудост е.

Тук ще спра за теб Земята,
ще преместя планината, лудост е.
Ще говоря с листата,
ще изпия и реката, лудост е.

Страх ме да те питам,
страх ме да те гледам,
ти си моя разказ, лудост е.

[Припев: x2]
Искам те завинаги, всичко да е винаги,
думи да изричаш, лудо да обичаш, ти и аз завинаги.
Нищо не е винаги, всичко е понякога,
думи да изричаш, лудо да обичаш, ти и аз завинаги.